

rodního výboru ze dne 5. listopadu 1918, čís. 28 sb. z. a n., poněvadž šlo o delikt, v § 1 tohoto nařízení výslovně jmenovaný. Další řízení musilo býti zastaveno a odsouzení obžalovaného nemohlo se tedy ani státi právoplatným. Tím odpadá hlavní podmínka vyloučení podmíněného odsouzení dle § 2 cit. zák., totiž dřívější právoplatné odsouzení, nehledíc ani k tomu, zda by amnestie ve smyslu uvedeného nařízení Národního výboru neměla téhož účinku i při odsouzení právoplatném, nejsou právě jen právoplatným prominutím trestu, o jakém zmiňuje se odst. 2 § 2 cit. zák. o podmíněném odsouzení, nýbrž amnestií mnohem šíře založenou. Dlužno tedy otázku podmíněného odkladu trestu posuzovati v tomto případě jen se stanoviska § 1 zák. o podm. odsouzení.

Čís. 346.

Ustanovení zákona o potravinách (ze dne 16. ledna 1896, čís. 89 ř. zák. z roku 1897) nebyla za války pozbavena dočasně účinnosti tím, že bylo dovoleno vyráběti potraviny náhradní.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1921, Kr I 642/20.)

Nejvyšší soud zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 17. května 1920, jímž byl uznán vinným přestupkem dle § 11 čís. 3 zák. o falšování potravin — mimo jiné z těchto

důvodů:

Stížnost namítá, že ustanovení zákona o potravinách byla za války fakticky suspendována tím, že bylo dovoleno vyráběti náhradní potraviny. Avšak nehledě k tomu, že o takové suspensi nemůže býti řeči, poněvadž nařízení úřadu pro výživu lidu ze dne 31. března 1918 se týká pouze potravin náhradních, t. j. vyráběných z látek a výrobků jiných, než dosud obvyklých, kdežto zákon o potravinách se týká požívatin a předmětů potřeby v § 1 zák. uvedených, stanoví cit. nařízení v § 4, že také náhradní potraviny musí býti co do způsobu, účelu a jakosti označeny pravdivě a srozumitelně, zakazujíc každé označení, způsobilé klamati kupce zboží, a stanovíc v § 12 na přestupky tresty.

Čís. 347.

Předražování (cís. nař. ze dne 24. března 1917, čís. 131 ř. zák.).

Pro trestnost pletich jest nerozhodno, v jaké roli se pachatel do pletich pouští a v jakém období se vmísí do přechodu předmětů potřeby.

Stíhání dle min. nař. ze dne 12. srpna 1918, čís. 302 ř. zák. pro neplechty podplácením nastupuje jen tehdy, nepodléhá-li čin trestu přísnějšímu.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1921, Kr II 187/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku lichevního soudu při zemském